

List moderátora FATYMu Vranov n. D. ke svátku Sv. Rodiny 27.12.2015.

Bratři a sestry,

v dnešním evangeliu slyšíme: „...oni nepochopili, co jim tím chtěl říci...“ Podobně jsme na tom často i my, protože i když k nám Bůh různými způsoby mluví a chce nám sdělovat mnohé co je pro nás důležité - nechápeme, protože jaksi nejsme na příjmu. Někdy nám aspoň něco dojde zpětně a to je lepší, než kdyby to nedošlo vůbec.

Letos v adventu jsem se poměrně nečekaně dostal na návštěvu za jedním „farníkem“ do vězení na Mírově. Tato věznice bývá označována za jednu z nejpřísnějších v naší zemi a tamější vězeňský kaplan mi sdělil, že zhruba dvě třetiny zdejších vězňů jsou vrazi. Byl to zvláštní pocit, když jsem se po krátké návštěvě loučil s mým známým, který už je zavřený od roku 2008 a na svobodu má být propuštěn až v roce 2027. Mnohokrát jsem se musel ve svých myšlenkách vracet k tomuto setkání. Vězeňský kaplan mi osvětlil, že téměř o každém zdejším vězni platí: nechtěné dítě, neúplná rodina, domácí napětí (včetně zneužívání), šikana ve škole... a když pak dorostli do 18ti let, něco většího vyvedli a společnost je izolovala jako mimořádně nebezpečné. A shodli jsme se, že tito vězni jsou sice pro společnost nebezpeční, ale z toho jací jsou a co spáchali, by se měli zodpovídat především jiní – ti, kteří jim nedali dost lásky, ti, kteří v nich dostatečně neprobudili dobro, ti kteří jim dali špatný příklad a ti, kteří je nechali napospas mnoha pokušením.

V zásadě to začíná všechno v rodině. Víme, že dnes je mnoho rodin nemocných neláskou, neodpuštěním, tím že v rodině někdo chybí nebo přebývá. A často ani nemůžeme mluvit v plném slova smyslu o rodině, když jejím základem nejsou manželé – muž a žena – ale jakési podivné uskupení druh a družka a moje děti a tvoje děti a naše děti – to je spíše družstvo. A přece, i když zdaleka ne vše je tak jak má být, není třeba vidět vše černě. Už je to rozehráno, netřeba dlouze naříkat, že za daných podmínek se nedá nic dobrého dělat, ale naopak – vždy jde něco dělat! Jak říká papež František: „Neexistuje situace, kterou by Bůh nemohl změnit.“

Profesor Průša nám jako mladým studentíkům opakovaně připomínal známou pravdu: Zločincem se nikdo nerodí, ale stává. A můžeme dodat: Ani svatým se nikdo nerodí, ale stává. Vnější podmínky sice mohou mnohé ovlivnit a napovědět, ale ještě nejsou nezměnitelným předurčením, že z někoho musí vyrůst zločinec a z jiného světec. Vždyť i na smetišti může rozkvést krásná lilie a na perfektně upraveném záhonku se může roztáhnout plevel.

Co nám má tedy dojít?

Pokusím se něco málo napovědět a snad další vnukne sám Duch Svatý každému zvlášť. Dětem předáváme poklad víry a veďme je k tomu, ať se už brzy modlí za svého životního partnera – vždyť na tom závisí nejen atmosféra rodiny, ale i vývoj jednotlivých členů a v posledku i to, zda se sejde rodina v nebi. V rodině má být ovzduší lásky – ne náhodou je nám dávána za vzor svatá rodina nazaretská. Láska rodičů a to i láska odpouštějící a milosrdná totiž vytváří nejlepší ovzduší pro zdravý vývoj a nasměrování dětí. A pak jde hodně o dobrý příklad rodičů – právě zde se mnoho může ovlivnit, ale i pokazit.

Letošní svatý rok milosrdenství nás vede k tomu, abychom s každým jednali milosrdně – to znamená lépe, než si zaslouží. A samozřejmě začít je třeba v rodině, ale pak je důležité milosrdenství šířit i dál. A kde k tomu máme brát sílu a jak moc máme být milosrdní? Odpověď nám dává heslo letošního svatého roku Misericordes sicut Pater – milosrdní jako Otec. A jak je milosrdný náš Otec nebeský – úplně vše máme od něj, a úplně vše nám dává zcela nezaslouženě. To si máme přiznat a nad tím s vděčností žasnout. A pak máme milosrdenství, které zakoušíme od Otce nebeského předávat dál. Když jsem po návštěvě odcházel z věznice, uvědomil jsem si také, jak moc si musíme vážit toho, že jsme svobodní a že můžeme konat dobro vůči svým nejbližším hned a ne až někdy za 12 let až se možná dostaneme na svobodu a až už možná nebudou tak příhodné podmínky jako dnes. Znovu si važme toho, co máme a rozhodujme se pro dobro, obnovujme lásku v rodinách a žijme s Bohem. A tomu učme i všechny kolem.

P. Marek Dunda